

врата, която се изпръчи предъ очитѣ ѝ въ този непознатъ за нея градъ. И попадна на единъ голѣмъ специалистъ по вътрешнитѣ болести, на име Николайчо. Който не го познава, нека се запознае съ него.

И човѣкътъ издигна Кайча на ржцетѣ си и го показва на развеселената публика, която го посрещна съ викове: „Да живѣе докторъ Кайчо! Да живѣе

докторъ Кайчо! Да живѣе!“

*

Тѣй наричатъ и до днесъ малкото онова момченце, което се опита да излѣкува маймунката Зизи. Въ цѣлия градецъ единъ е само докторъ Кайчо. И когато нѣкое кученце или котенце е болно, децата казватъ шеговито: „Да го занесемъ на докторъ Кайчо! Той ще му даде лѣкарство да оздравѣе“.

Калина, Малина

ОТЪ ЛѢТОВИЩЕ

Наситихме се на игри,
наситихме се на море,
и слънцето се умори,
че цѣло лѣто се не спрѣ.

Не се издига вече то
като презъ цѣлото лѣто
посрѣдъ небето, а клони
главица тежка настрани.

А нашта майка у дома
седи и чака самъ-сама,
главица свела настрани,
за насъ тжгува цѣли дни.

Напредъ, другари, бодро пакъ,
по двама редомъ, кракъ въвъ кракъ,
ний идемъ съ пламнали лица
и съ пълни, радостни сърдца!

Дора Габе